

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): For at ingen myte skal opstå, vil jeg gerne give den oplysning, at ifølge de forhandlinger, der er ført, senest for en uge siden, er Sovjetunionen ikke leveringsdygtig i olie.

Viggo Stareke: Sent på efteråret i 1787 mødtes en lille gruppe alvorlige mennesker i Independence Hall i Philadelphia for at skabe United States, og siden har De Forenede Stater i Amerika været et stort frihandelsområde, som i dag består af 48 stater, der strækker sig fra Atlanten til Stillehavet, fra de canadiske søer til den mexicanske golf.

Dengang var der kun 13 stater, men hver af dem havde for at ærgre naboerne sit eget toldsystem og sine egne restriktioner, og det er Amerikas store eksempel, at det har været i stand til dengang at overvinde vanskelighederne og fastholde frihandelen indadtil på trods af, at Amerika ikke har fulgt systemet op udadtil, over for andre lande, idet det har høje toldsatser; dette enorme frihandelsområde, uden told og uden restriktioner mellem 48 stater, har medført, at Amerika har en produktion pr. indbygger, som ligger på det tredobbelte af det, vi har i Vesteuropa.

Lige op til året 1707 var der en toldgrænse mellem England og Skotland, og da den blev brækket ned under Marlborough, skabtes egentlig først The United Kingdom. Det, der siden har forenet England og Skotland — og senere De Forenede Stater — er de handelsbånd og interessebånd, som frit kan knyttes dér, hvor der tidligere var skranker.

Da Der deutsche Zollverein blev skabt for godt 100 år siden, skabtes en forudsætning for Tysklands samling, som var betydningsfuldere end Bismarcks indsats.

Alt dette er eksempler fra historien, som viser den dynamiske virkning af at knytte større områder sammen i fælles handelsinteresser. Mange tvivler om, at et land kan gøre det alene. Danmark viste eksemplet, idet vi under A. P. Bernstorff i 1797 som eneste og første land i Europa gik ind i frihandel. Det var en stor fordel for Danmark; de gennemsnitlig lave toldsatser, vi har i dag, er en arv fra den lov, som Bernstorff gennemførte i 1797.

Det, vi i dag diskuterer, er, om der i det

splittede Vesteuropa kan gennemføres noget i samme retning. Der har været tilløb dertil før. Dengang Marshallhjælpen blev organiseret, var det fra Amerikas side en bestemt forudsætning, at når Amerika gav disse enorme beløb som støtte til Europa, skulle de europæiske stater til gengæld nedbryde deres toldskranker og afvikle deres restriktioner. Europa tog imod Marshallhjælpen, men undlod at opfylde sin del af forpligtelserne, og Amerika kunne vanskeligt stå fast på sit krav, dels fordi et land, der giver subsidier, altid vil blive mistænkt, hvis det til gengæld fastholder betingelser, dels fordi Amerika ikke var i en tilstrækkelig moralsk tilstand til at kunne forlange betingelserne opfyldt, idet de selv holdt de høje toldsatser over for Europa, som var en af årsagerne til, at Marshallhjælpen var nødvendig. Marshalladministratoren Paul G. Hoffman beregnede i sin tid, at hvis de vesteuropæiske stater ville stryge deres toldskranker og restriktioner, ville Europas rigdomsskabende produktion vokse med 1 milliard dollars om året.

Det, som foreligger her, er et vanskelig tilgængeligt stof, men bag det ligger meget store planer, som helt ud i fremtiden kan komme til at omforme strukturen i Europa og vilkårene for Danmark. Igennem planerne går ønsket om at nedbryde toldskranker og fjerne restriktioner. Vort parti hilser sådanne planer velkommen. Vi har i 30 år, imod strømmen, kæmpet for denne politik, bevist, at det var den rigtige, forudsagt, at det ville blive fremtidens politik. Nu rykker den ind i realitetspolitikens rampelys.

Skibet, jernbanetoget, automobilet og flyvemaskinen har for længst overvundet de barrierer, som naturen har sat mellem nationerne i form af bjergkæder, ørkener og oceaner. Det, der står tilbage, er at overvinde de ganske kunstige barrierer, som bagstræberiske statsmænd har bygget op mellem nationerne, toldskranker og restriktionsbarrierer. Det er derfor lidt af en oplevelse at høre denne diskussion i dag, at høre den ærede ordfører for forespørgerne, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, på de konservatives vegne udtale sympati for en afvikling af told og restriktioner. Det konservative parti er jo et af de partier, der har haft det allerstørste ansvar for de toldskranker, vi har, og socialdemokratiets